

Sygn. akt I C 79/21

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2021 r.

Sąd Rejonowy w Tczewie I Wydział Cywilny

Przewodniczący: Sędzia Dorota Słowik

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2021 r. w Tczewie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa P. (...) W W.

przeciwko A. E. i R. E.

o zapłatę

postanawia:

1. odmówić podjęcia zawieszzonego postępowania,
2. umorzyć postępowanie w sprawie

Sygn. akt I C 79/21

UZASADNIENIE

Powód P. Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł pozew przeciwko A. E. i R. E. o zapłatę.

Zarządzeniem z dnia 25 maja 2021 r. pełnomocnik pozwanego został poinformowany, że pozwani A. E. i R. E. nie odebrali odpisu pozwu, a w sprawie nie doręczono im wcześniej jakiegokolwiek pisma w taki sposób, aby doręczenie można było uznać za skuteczne (art. 1391 k.p.c.), jednocześnie zobowiązano pełnomocnika powoda do doręczenia za pośrednictwem komornika pozwanym odpisu pozwu wraz z załącznikami i pouczeniami oraz odpisu nakazu zapłaty z pouczeniami w terminie dwumiesięcznym od doręczenia zobowiązania pod rygorem zawieszenia postępowania. W tym celu przesłano powodowi odpis pozwu wraz załącznikami i pouczeniami oraz odpis nakazu zapłaty dla każdego z pozwanych. Zobowiązanie pełnomocnik pozwanego otrzymał w dniu 31 maja 2021 r.

Postanowieniem z dnia 19 sierpnia 2021 roku Sąd zawiesił postępowanie w sprawie na mocy art. 177 § 6 k.p.c. z uwagi na niewykonanie przez powoda zarządzenia o doręczeniu.

16 listopada 2021 r. powód złożył pismo, w którym wskazał, iż komornik w toku czynności nie doręczył pozwanym odpisu pozwu, jednocześnie komornik na podstawie informacji z ZUS ustalił miejsce zameldowania pozwanych (...) - (...) Z. (...) Powód wniósł o podjęcie zawieszzonego postępowania i ustalenie kuratora dla pozwanych. Powyższy adres odpowiada adresowi wskazanemu w pozwie.

Zgodnie z przepisem art. 182 § 1 pkt. 1 k.p.c. Sąd umarza postępowanie: zawieszone z przyczyn wskazanych w art. 177 § 1 pkt 5 i 6, jeżeli wniosek o podjęcie postępowania nie został zgłoszony w ciągu trzech miesięcy od daty postanowienia o zawieszeniu postępowania.

Wskazać należy, że w nn. sprawie w dniu 16 listopada 2021 r. powód złożył wniosek o podjęcie zawieszzonego postępowania w sprawie, jednakże w ocenie Sądu wniosek ten okazał się nieskuteczny. Art. 180 § 1 k.p.c. statuuje ogólną formułę nakazującą sądowi podjąć postępowanie z urzędu, gdy ustanie przyczyna zawieszenia postępowania.

Podjęcie postępowania może nastąpić po spełnieniu określonych przesłanek, należy przyjąć, iż w sytuacji zawieszenia postępowania z powodu braku aktualnego adresu pozwanych podjęcie zawieszzonego postępowania może nastąpić dopiero po wskazaniu ich miejsca zamieszkania. Powód nie wykonał nałożonego na niego obowiązku – powód nie doręczył odpisu pozwu pozwany, zaś komornik jedynie ustalił adres zameldowania pozwanych, który nie jest równoznaczny z adresem zamieszkania. Powód nie wskazał aktualnego adresu pozwanych lub dowodu, że pozwani przebywają pod adresem wskazanym w pozwie. Powód złożył wniosek o ustanowienie kuratora, jednakże w ocenie Sądu nie wykazał podstaw do ustanowienia kuratora, o których mowa w art. 144 § 1 k.p.c. Powód ograniczył się jedynie do stwierdzenia, iż komornik ustalił adres zameldowania na podstawie danych z ZUS, gdyby adres ustalony przez komornika okazał się nieaktualny, powód nie ma możliwości ustalenia samodzielnie innego adresu pozwanych. Okoliczność ta powoduje, że jedna ze stron procesu nie może być o nim w ogóle zawiadomiona i brać w nim udziału. Ustawodawca wprowadzając do Kodeksu postępowania cywilnego przepis art. 1391 k.p.c. podkreślił znaczenie czynności, jaką jest doręczenie odpisu pozwu i tym samym zawiadomienie pozwanego o wszczęciu postępowania. Istotność tej czynności jest także regularnie podkreślana w orzecznictwie. Wobec powyższego złożenie wniosku o ustanowienie kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu, w sytuacji nieskuteczności czynności komornika, bez uprawdopodobnienia twierdzenia, iż miejsce pobytu strony nie jest znane i jego ustalenie przekracza możliwości powoda, jest nadużyciem.

Zgodnie z art. 143 k.p.c., jeżeli stronie, której miejsce pobytu nie jest znane, ma być doręczony pozew lub inne pismo procesowe wywołujące potrzebę podjęcia obrony jej praw, doręczenie może do chwili zgłoszenia się strony albo jej przedstawiciela lub pełnomocnika nastąpić tylko do rąk kuratora ustanowionego na wniosek osoby zainteresowanej przez sąd orzekający. Przesłanką ustanowienia kuratora jest - poza stwierdzeniem potrzeby doręczenia stronie pozwu lub innego pisma procesowego wymagającego podjęcia obrony jej praw - uprawdopodobnienie, że miejsce pobytu strony nie jest znane. Obowiązek uprawdopodobnienia, że miejsce pobytu strony nie jest znane spoczywa - w myśl art. 144 § 1 zdanie pierwsze k.p.c. - na osobie zainteresowanej ustanowieniem kuratora na podstawie art. 143 k.p.c. W ocenie Sądu powód winien podjąć realne czynności celem ustalenia aktualnego miejsca pobytu pozwanych, co w przypadku niemożności ustalenia adresu, będzie uzasadniało przekonanie, iż niemożliwość ustalenia adresu ma charakter obiektywny, zaś wniosek o ustalenie kuratora, nie stanowi próby obejścia rygору z art. 1391 § 2 k.p.c.

W rozpoznawanej sprawie strona powodowa poprzestała na przedstawieniu rutynowych środków dowodowych w celu wykazania, że miejsce pobytu pozwanych nie jest znane - komornik zwrócił się bowiem jedynie do ZUS skąd otrzymał informację, iż pozwani wskazali tam adres tożsamy z tym, zamieszczonym w pozwie. W ocenie Sądu poziom aktywności w procesie ustalania adresu pozwanych, zaprezentowany przez powoda, nie wystarcza do przyjęcia, że dołożono odpowiedniej w okolicznościach sprawy staranności w poszukiwaniu miejsca pobytu pozwanych i dokonania doręczenia odpisu pisma do ich rąk.

Z tych przyczyn na mocy art. 180 § 1 k.p.c. w zw. z art. 143 k.p.c., art. 144 k.p.c. Sąd orzekł jak w pkt. 1. orzeczenia.

Sąd rozpoznający sprawę podziela w całości stanowisko Sądu Apelacyjnego w Katowicach, wyrażone w postanowieniu z dnia 26 lutego 2015 r. (I Acz 1157/14, LEX nr 1658886), zgodnie z którym wniosek powoda o podjęcie zawieszzonego na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. postępowania, zgłoszony bez jednoczesnego usunięcia przeszkód do nadania sprawie biegu (bez wskazania adresu pozwanego lub bez wykonania innych zarządzeń), nie przerywa biegu terminu do umorzenia postępowania, o którym mowa w zdaniu pierwszym art. 182 § 1 k.p.c. Złożenie wniosku o podjęcie postępowania, który jest bezzasadny, nie tamuje umorzenia postępowania (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 2018 r., III CZP 74/15, OSNC 2016 nr 12, poz. 136, Legalis 1352018).

Z uwagi na fakt, iż termin do złożenia wniosku o podjęcie postępowania upłynął bezskutecznie, Sąd na mocy art. 182 § 1 k.p.c. orzekł jak w pkt. 2. sentencji postanowienia.